

hvilke erfaringer man ville få. På grund af det manglende erfaringsmateriale var det noget forhastet at komme med et forslag. Han var personligt tilhænger af 18 år som ægteskabsalder for manden, men der var andre meninger i hans gruppe.

Hanne Budtz (KF) fandt, at det anerkendtes på mange måder, at der fandtes andre former for samliv end ægteskabeligt samliv. Det ville være rimeligt at se på konsekvenserne af andre former for samliv. Der kunne være spørgsmål, der kunne løses gennem særlovgivning, f. eks. lejelovgivningen. Med hensyn til storfamilier, der kunne omfatte alle former for polygami, polyandri, homofile forhold og søskendeægteskab, så ville hun sige helt klart, at det konservative folkeparti ikke kunne medvirke til gennem lovgivningen at fremme en social strukturændring på denne måde. Med hensyn til de ægteskabslignende forhold, så fandt hun det reaktionært og inkonsekvent, at man skulle kunne få dom til ægteskab over en modvillig part, der så dagen efter ensidigt kunne forlange separation.

Merete Bjørn Hanssen (V) tog på sit partis vegne absolut afstand fra forslaget. Forslagets regler om ægteskabslignende forhold var i egentligste forstand reaktionært. En af de brugte definitioner på et fast samlivsforhold var forsørgelse. Hele den moderne udvikling gik ud på at ændre ægteskabets karakter af en livsvarig forsørgelsesinstitution for kvinderne. Ægteskabets retsvirkninger måtte opnås på grundlag af to parter erklærede personlige vilje hertil, og de skulle ikke kunne opnås ved dom og mod den ene parts ønske og vilje. „Fra liberal side kan vi altså hverken acceptere forslagets grundlæggende forsørgelsessynspunkt eller det overgreb mod den personlige frie vilje, der her er tale om.“

Else-Merete Ross (RV) mente, at der var enkelte ting i forslaget, som det var rigtigt at tage med i overvejelserne om en ny ægteskabslov. Andre ting kunne afvises med det samme. F. eks. var det urimeligt at lovgive om såkaldte storfamilier, da man endnu kun vidste lidt om dette nye fænomen.

I stedet for som i forslaget at ophæve forbuddet mod ægteskab mellem søskende ville hun foreslå en dispensationsbestemmelse for de sikkert sjældne tilfælde, hvor søskende eller halvsøskende, der er opvokset hver for sig, i voksen alder træffer hinanden og ønsker at indgå ægteskab.

Hun forstod den gode hensigt med hensyn til beskyttelse af den svage part ved reglerne om ægteskabslignende forhold, men det hårdhændede tvangselement stødte hende. Et sted, hvor det kunne være rimeligt at få en anerkendelse af et ægteskabslignende forhold, var, hvor to homofile havde bygget en tilværelse og et hjem op i fælleskab. Anerkendelsen skulle dog være afhængig af begges ønske.

Hun mente, at det ville være lidt urimeligt ikke at have en direkte skilsmisseadgang, hvis begge parter var enige og begge ønskede at indgå et nyt ægteskab.